

Τὰ Πᾶν ἀμέτρητος μετράς,  
 Ἄδριτος ὀρίζεις,  
 Τὸ Πᾶν ἀόρατος ὄρας,  
 Ἄγνωριστος γνωρίζεις.  
 Τὸ φῶς εἶναι τὸ σῶμά σου,  
 Ὁ Ἥλιος τὸ ὄμμα σου,  
 Ὁ κεραυνὸς φωνή σου·  
 Τὸ ἄπειρον διάστημα,  
 Τὸ μέγα σου ἀνάστημα,  
 Καὶ ὁ αἰὼν σιγή σου.  
 Δύναται ὁ δάκτυλός σου,  
 Ὡς μαχλὸς τὴν γῆν νὰ σείσῃ,  
 Καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός σου.  
 Τοὺς Ὠκεανούς νὰ κλείσῃ  
 Μὲ πνοήν σου μίαν σβόνης  
 Τῶν ἀστέρων τοὺς φανούς,  
 Καὶ μ' ἐν νεῦμα μόνον κλίνεις.  
 Πρὸς τὴν γῆν τοὺς οὐρανούς.

## ΓΡΑΦΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

Ἀγάπα, Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-  
 διάς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου...  
 Βέβαια, βέβαια σὰς λέγω ὁ Οὐρανὸς καὶ ἡ Γῆ  
 θέλουσι παρέλθει, οἱ δὲ λόγοι μου δὲν θέλουσι.  
 Γύμναζε σεαυτὸν εἰς τὴν εὐσεβείαν.  
 Δέσθε ὑπὲρ ἐμοῦ.  
 Ἐνθυμοῦ τὸν Κύριον ἐν τῇ νεότητί σου.  
 Ζητεῖτε καὶ θέλετε λάθει.  
 Ἐκούσατε ὅτι ἐρρήθη, ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ καὶ  
 ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, ἐγὼ δὲ σὰς λέγω, ἀγαπάτε  
 τοὺς ἐχθρούς σας, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς  
 καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν κακοποιούντων καὶ διω-  
 κόντων ὑμᾶς.  
 Θυσιάσατε θυσίαν δικαιοσύνης.  
 Ἴδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν μέχρι τῆς συντελείας τῆς αἰῶνος.  
 Κύριος ὁ Θεός σου εἰς εἶναι.  
 Αὐτρωσόν με, Κύριε.  
 Μὴ φαντάζεσαι σεαυτὸν σοφόν.  
 Νίκα τὸ κακὸν διὰ τοῦ ἀγαθοῦ.  
 Ἐένος ἤμην καὶ με παρελάβετε.  
 Ὁ κακολογῶν πατέρα ἢ μητέρα ἅς θανατώνηται.  
 Πάντες οἱ λόγοι τοῦ στόματός μου εἶναι μετὰ δικαιο-  
 σύνης.  
 Ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις.  
 Σωτηρία ἔρχεται παρὰ Κυρίου.  
 Τιμᾶτε τὸν βασιλέα.  
 Υἱέ μου, ἄκουε καὶ δέχθητι τοὺς λόγους μου.  
 Φύγετε ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς.

Χωρὶς ἐμοῦ οὐδὲν δύνασθε νὰ πράξητε.  
 Ψάλατε εἰς τὸν Κύριον ἄσμα νέον.  
 Ὡς οἱ διψῶντες, ἔλθετε. . . . .

Ὁ Σίρ. Ματθαῖος Χάλης παραινεῖ τοὺς νέους λέ-  
 γων, «Μὴ συνομιλεῖτε μετ' ἀνθρώπων ψεύστην ἢ  
 βλάσφημον, οὐδὲ με ἀεχρολόγον, διότι εἴτε θὰ σὰς  
 διαφθείρῃ, ἢ τοῦλάχιστον θὰ ριψοκινδυνεύσῃτε τὴν  
 ὑπόληψίν σας. Ἐάν δὲ οὐδὲν τούτων πάθετε, θὰ γε-  
 μισθῆ ἕμως ὁ νοῦς σας μετ' τοιοῦτους λόγους, οἱ ὁ-  
 ποῖοι θὰ σὰς ταράττουν. ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν μνή-  
 μην σας εἰς τὸ μέλλον, καὶ θὰ σὰς διακόπτουν ὅταν  
 ἐνασχολῆσθε εἰς ἀκρίβειαν ἢ πράξεις ἀγίας καὶ ἱεράς.»

## ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἀγγελος τὸ πάλαι ἤμην ζηλοτύπου βασιλείσσης,  
 Πλὴν καὶ σήμερον ἀκόμη εἶμαι θέαμα λαμπρόν·  
 Μὲ χαρὰν μὲ βλέπει πᾶς τις, ὅταν φαίνωμ' εἰς τὸν κόσμον,  
 Ἐπειδὴ ὑπενθυμίζω θεῖον λόγον εἰς αὐτόν.  
 Μήτηρ μου, τὸ ὕδωρ εἶναι, ὁ δὲ Ἥλιος πατήρ μου,  
 Οὔτοι πάντα μετ' γεννώσιν εἰς τὰ ὕψη τοῦρανοῦ.  
 Εὐμενὲς πρὸς τὸν πατέρα ζέφυρ βλέμμα, ἀλλ' ἀμέσως  
 Μὲ φονεῖ, καὶ δὲν βλέπετε ἐμὲ πλέον οὐδαμοῦ.  
 Ἄν με ἀποκεφαλίσῃς πρὶν εἰσεῖτι ὁ πατήρ μου  
 Μὲ φονεύσῃ, θέλω γεῖναι μέλος χρήσιμον εἰς σέ,  
 Ὅπερ, ἂν κ' ἐμπρός σε κεῖται, σὺ οὐχ ἤττον δὲν τὸ βλέπετε·  
 Ὅθεν σπεύσον νὰ με εἴρῃς, κ' ὅ, τι εἴμ' εὐθὺς εἰπέ.  
 Ἄν δ' ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς πῶς τὸ ὄνομά μου γράφην,  
 Τέσσαρα στοιχεῖα μόνον ἀκριβῶς τ' ἀποτελοῦν,  
 Ἄτινα ἐάν προσθέσῃς ἐν πρὸς ἐν καὶ κατ' ἀξίαν,  
 Εἴκοσι καὶ τριακόσια θὰ ἴδῃς ὅτ' ἀριθμοῦν.  
 Ν. Π. Π.

## ΠΟΙΚΙΛΑ.

«Σὰς ἀγαποῦν οἱ Θεοὶ σας; — ἠρώτησέ ποτε ἱ-  
 εραπόστολός τις Ἰνδοῦς τινὰς εἰδωλολάτρας.

«Οἱ Θεοὶ δὲν ἀγαποῦν,» ἀπεκρίθησαν ἐκεῖνοι  
 περιλοποῖ.

Τότε ὁ ἱεραπόστολος ἀνέγνωσεν ἐκ τοῦ Εὐαγγε-  
 λίου τὸν ἐξῆς στίχον: «Διότι τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεός  
 τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκε τὸν υἱόν αὐτοῦ τὸν Μονο-  
 γεννῆ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐ-  
 τόν, ἀλλ' ἵνα ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.»